

UIT DE PRACTIJK.

Wasplaten in tijd van nood zelf te maken.

Als materiaal is voor een gewone wasplaat de wasafval bruikbaar en komt het er niets op aan, of deze desnoods met groote hoeveelheden stof en vijlsel verontreinigd is, daar het vuil toch bij het smelten bezinkt en men een heldere massa overhoudt. Wil men een extra-harde plaat maken, dan gebruikt men daarvoor witte was of parafine en een heel kleine hoeveelheid carnaubawas, naar gelang der gewenschte hardheid, terwijl de massa fraai rose te kleuren is door onder het smelten een stukje alkannawortel te laten aftrekken. De verdere techniek bestaat eenvoudig in uitgieten op een waterspiegel, waartoe in dit geval warm water gebruikt wordt van ongeveer 65 tot 70 graden, terwijl ieder pannetje of schaalte zijn bijbehorende diensten kan aanbieden. Wordt nu op zoo'n wateroppervlak de gesmolten wasmassa voorzichtig uitgegoten en men laat rustig afkoelen, dan verkrijgt men een plaat van ideale gelijkmatige dikte en homogeniteit.

De gewenschte dikte verkrijgt men natuurlijk door een eenvoudige korte berekening van het benodigde volume was. Stel, dat de middellijn van het pannetje of bord circa 14 c.M. is en de dikte moet $1\frac{1}{2}$ m.M. (0.15 c.M.) zijn, dan is het wasvolume

$$0,15 \times \pi r^2 = 0,15 \times 3,14 \times 49 = \pm 230 \text{ c.M.}^3$$

Meet men derhalve deze hoeveelheid in een verwarmd maatglas af en wordt het daarna uitgegoten, dan is men gereed.

Wanneer er zelfs geen maatglas bij de hand is, beschikt men allicht over een brievenweger en kan het volume gemakkelijk in grammen omgerekend worden, wanneer men weet, dat het soortelijk gewicht van waspreparaten circa

0.97 is en van parafine circa 0.92. Men verkrijgt dan als uitkomst respectievelijk 223.1 en 211.6 gram.

De wasplaatjes, die men aldus verkrijgt, zijn zoo mooi, dat ik meermalen uit louter liefhebberij mijn afval op deze manier verwerkt heb.

Tempelmans Plat.

Metalen antagonisten voor artikulatie.

Het is zeer wenschelijk, ja, misschien wel noodzakelijk, om bij het opstellen van partiëele prothesen en kroon- en brugwerk van metalen antagonisten gebruik te maken. Bij dit soort van arbeid is nauwkeurigheid tot in de kleinste onderdeelen een hoofdvereischte. Het eindresultaat, dat op deze wijze bereikt wordt, zal den meerderen tijd en ietwat hogere kosten ruimschoots vergoeden. Neem een zuiveren afdruk van gips of ander materiaal, en maak een voldoende hoeveelheid koperamalgzaam week, waarmede de kauwvlakken en snijkanten der tanden voor ongeveer de helft gevuld worden, zonder de oppervlakte van het amalgaam glad te maken. Vervolgens wordt de afdruk op de gewone manier met gips uitgegoten en twaalf uur gelegenheid gegeven om flink te verharden. Het amalgaam kan verscheidene malen gebruikt worden, wanneer men slechts zorg draagt, dat de juiste kwikverhouding niet verstoord wordt. — *F. W. Frahm, The pacific Dental Gazette, Oct. '19.*

Gouden kronen en Inlays.

Het is niet wenschelijk, dat de kauwvlakte van gouden kronen en inlays te sterk gepolijst wordt. Hierdoor zal het voedsel te veel glijden en krijgt de patiënt een gevoel of hij op leder bijt. Een matige politoer, zooals bij het gebruik van puimsteen verkregen wordt, is reeds voldoende. — *F. W. Frahm, The pacific Dental Gazette, October 1919.*

Methode om een stevige verbinding te verkrijgen tusschen caoutchouc en aluminium.

Combinatieprothesen van aluminium met caoutchouc zijn altijd licht en van weinig omvang en derhalve zeer gemakkelijk voor de patiënten. Het is echter algemeen bekend, dat de caoutchouc na verloop van tijd neiging heeft om zich van de aluminiumplaat los te werken, ten gevolge van een of andere chemische of electro-chemische werking. Een goede methode, waarmede dit bezwaar opgeheven wordt, zal wellicht voor hen, die dit soort prothesen niet meer vervaardigen, een aanleiding zijn om dezen arbeid weder ter hand te nemen. Is men zoover, dat de prothese gestopt kan worden, dan wordt de gereinigde aluminiumoppervlakte met een dun laagje chloro-caoutchouc bedekt, dat men goed laat drogen. Vervolgens stopt men een dun laagje bezwaarde caoutchouc en kan de rest met gewone caoutchouc opgevuld worden. Zij, die deze methode toegepast hebben, erkennen, dat hiermede een absoluut betrouwbare bevestiging bereikt wordt. Een overeenkomstige toepassing van bezwaarde caoutchouc heeft reeds eenige jaren geleden tot succes geleid bij de vervaardiging van onderprothesen met een metalen baar. Het resultaat was in deze gevallen zoo prachtig, dat het zelfs uiterst lastig was om de beide materialen met behulp van vijl of beitel van elkaar te scheiden. — *Dental Record, per Dental Cosmos, October 1919.*